

Борба

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Орган на ОК на БКП, ОНС ВЕЛИКО
ОК на Отечествения фронт ТЪРНОВО

Брой 89

(3829)

Год. XXXIII

Вторник 27 юли 1976 г

Цена 2 стотинки

В подготовка за новата кампания

Ще бъдат ли преодоляни трудностите по приемането на захарното цвекло в Комбината?

Великотърновски окръг се оформя като един от големите цуклопроизводители в страната. Тази година предстои да бъде прибрано захарно цвекло от повече от 100 000 дка. Почти цялата продукция вече се прибира механизирано. Силното заплевеляване на посевите през миналата година създаде много трудности както в работата на цуклокомбайните, така и при приемането на цвеклото в Захарния комбинат. Невралгична точка там се оказа така нареченото мкр разтоварване, при което цвеклото от транспортните средства по воден път отива все направо във фабриката. И с всяко нейно спиране се

преустановяваше разтоварването, задържаха се и без това недостигащите в този период вагони и камиони. От друга страна, самото подаване на суровината се извършва все нередовно, с което се нарушаваше ритъмът на работата във фабриката. И третият не достатък бе, че голяма част от примесите оставаха в канала или стигаха до машините, което бе причина за често аварии и задръствания.

До началото на тазгодишната кампания остават по-малко от двадесет дни. Каква е подготовката за нея?

Ще се повторят ли миналогодишните трудности? На тези въпроси отговориха:

инж. Любен ГЕНЧЕВ — началник на отдел „Механизация“ в управление „Земеделие“:

— В окръга ще работят над 35 цуклокомбайна. За да бъде цвеклото по-качествено и за да се намалят плевелите, още през миналата година към цуклокомбайните бяха поставени допълнителни

вентилатори. Такива приспособления ще поставим и на новите комбайни. Преди започването на кампанията ще бъдат организирани курсове за квалификация на участниците в нея.

Димитър ДИМИТРОВ — директор на Захарния комбинат в Горна Оряховица:

— Сега се правят две нови системи за приемане на цвеклото. От тази година всичката суровина ще преминва на най-напред през приемателните полета. Преди тях ще бъдат монтирани един уловител за твърди примеси и два за слама и плевели. По този начин близо 70 на сто от приетото цвекло ще отива в полетата очитено от грубите примеси. След излизането му оттам, преди да стигне до фабриката, цвеклото ще преминава през още една система от 2 сламоуловителя. С внедряването на тези приспособления декубитите ще се понижат с около 80 на сто, а

престопите във фабриката — с около 20 на сто. Това ще даде възможност дневното товаране на мощностите да нарасне с 200—300 т.

Честите аварии в топлоелектрическата централа на комбината също създаваха доста затруднения. Преди започването на новата кампания в нея се правят основен ремонт. Ще бъдат подменени около 100 т тръбни системи, които фактически създаваха много от неприятностите. На дъгата се до края на юли да бъде направена водната проба и ремонтът да завърши навреме.

От казаното дотук е ясно, че както в управление „Земеделие“, така и в Захарния комбинат са си взели поука от недостатъците през миналата кампания. Разбирането, че подобни затруднения не бива да се допускат, е вече убеждение на ръководителите и на двете страни. Необходимо е със същата сериозност те и ръководителите на комплексите да се отнесат и към организацията на работата през новата кампания.

Емилия ГУГОВА

ПЪТ КЪМ УСПЕХИТЕ

В ДЗС — Церова кория — концентрация в животновъдството и подобряване на материалната му база.

През последните няколко години ДЗС — Церова кория върви по пътя на успехите в животновъдството. За тр. полубитие му — стопанството полугодие започна с добър аванс. Само от животновъдството бе получена обща продукция за 17 000 лв. над предвиденото. Предвидени са 20 т краве мляко над пла на, като е постигнато снижението на себестойността на един тон с 9 лв. Най-много мляко надолу колективът на фермата в Милда е ръководил д-р Нельо Паназов. Иднина дуалини първенци станаха Раян Ристев и от Милда и Раян Алиев от Пчелине.

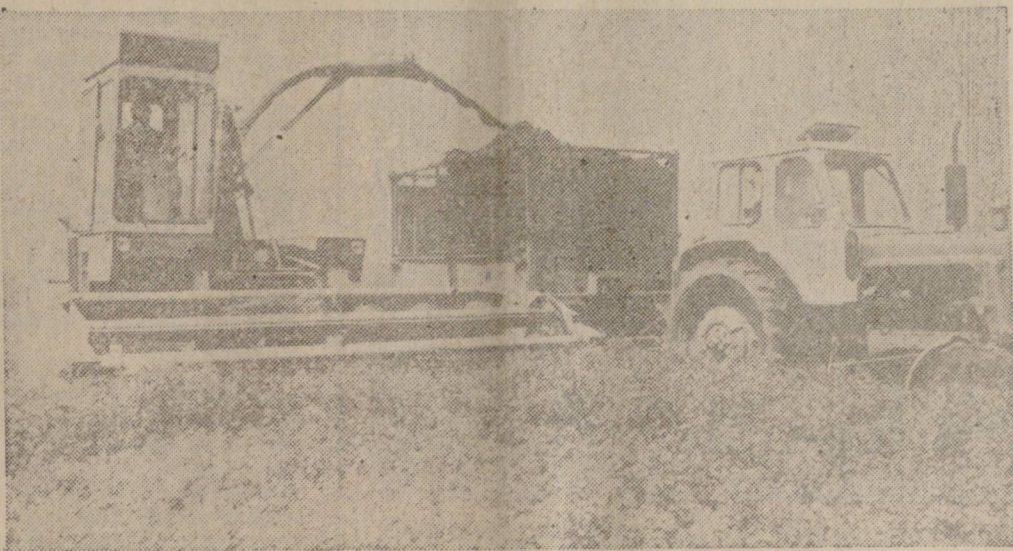
Разчетите за селмата петилетка предвиждат стопанството да се развива предимно във фуражно-животновъдство. Направление, като предимство се дава на млечното говедовъдство. Затова сега упорито се работи за завършване на концентрацията му в участък в Милда. Там се оформя добра материална база. В началото на годината влязоха в експлоатация две нови, модерно оборудвани халета за по 100 животни. До края на декември ще завърши престройството на два от старите обори, а през следващата година ще започне строителството на още две нови халета. Така ще се оформи един комплекс за 600 животни. Съз-

дадени са добри битови и производствени условия — има баня, клуб на животновъда, фуражна кухня.

Тези дни са усилени за стопаните от Церова кория. Зърното пълни хамбарите, нивята откъхват от тежкия плод. Но тъкмо сега се решава и един от основните проблеми на животновъдството — осигуряването на фураж за зимните месеци. Очаква се планът за селмата да бъде изпълнен, но осигуряването на необходимото количество се е проблематично.

В стопанството е разработена програма за увеличаване на тревното семеизобиленост, която се изпълнява успешно. Затревяват се изоставени и непродуктивни земи. Създадена е и добра организация при прибирането на тревните фуражи.

Таня МИЛКОВА

За сеносушилната към телеуговорителното стопанство в Хаджидимитрово Йордан Николов осигурява със силнокомбайна си около 100 тона люцерна на ден.

ПРЕД ОТГОВОРНИ ЗАДАЧИ

Базата за внедряване на горивни уреди — актив и поводник на техническия прогрес • Какво пречи за разгръщане на по-широка развойна дейност?

Базата за внедряване на горивни уреди — Горна Оряховица е едно от най-старите развойни звена в окръга. Създадена преди 9 години като център за разработка и внедряване на нови горивни уреди в производството, сега тя работи за ЗГТ „Металургия“ — Г. Оряховица, ЗГУ „Терма“ — Тутракан и завод „Устрем“ — Смядово. В активна и са вписани в неговите редове изделия, популярни нуждата на пазара от красиви, естетични и удобни уреди за бита, улесняващи всяко домашно дело и станали наша

постоянна необходимост. Тук са разработени известните модели отоплителни и готварски печки с нафта, комбинирани на печка „Янтра“ за износ, котлета за етажно отопление с нафта, газови туристически котлони, електрически радиатори, печка „Бисер“, комбинирани с твърдо гориво и ток, електрическа готварска печка „Румяна“ с три степени на свършеност, много търсените напоследък комбинирани готварски печки с ток и газ „Огняна“ — 1, 2, 3, котлони от различни модификации и мощности и др.

Фактът, че преди преустройството на завод „Металургия“, предизвикано от спрянето на производството на нафтови печки, ефектът от всеки вложен в базата лев бе 3,80 лева говори красноречиво, че колективът на базата е намерил пътя за постигане на ефективност от творческия си труд. Ето защо спадането на ефекта през миналата година на 2,09 лева трябва да се счита като временно явление, дължащо се до голяма степен на преустройството. Затова задачата да се постигне ефект 3,38 лева през тази година е напълно изпълнима.

Като се има предвид обаче фактът, че с производството на готварски уреди се задоволяват много предприятия в страната и скоро пазарът ще бъде наситен с тях, то въпросът какво ще произведе за утре ЗГТ „Металургия“ и с какво ще се занимава базата, става особено важен. За да се получи известна специализация необходимо е да се вземат нужните мерки за съсредоточаване на производството на всички готварски уреди в ЗГТ „Металургия“ и да се разреши разработването и внедряването на допълнителен производ — електрически, газови и други бойлери, като с някои от тези изделия се излезе и на международния пазар.

Нужно е да се направи не само обикновено и за завършване на новата страда на базата, в която несъмнено ще се подобрят условията на работа. Що се отнася до организационните слабости, до протакането на цикъла „Изследване-внедряване“, до подобряване на връзката между базата и заводите — производители на нейните изделия, необходимо е да се обединят усилията на административното и партийното ръководство и да се търси своето време изход от всяко затруднение. Тази задача сега е постоянно на дневен ред пред нас и целия колектив на базата. Правилното й решаване, както и решаването на другите проблеми с помощта на окръжните и градските ръководства несъмнено ще доведе до превръщане на

Базата за внедряване на горивни уреди във водещо развойно звено.

инж. Донка КОЧЕВА
секретар на базовата партия,
на организация

КАКТО ПРЕДИ ТРИДЕСЕТ ГОДИНИ...

...Членовете на бригада „Старшина първа степен Димитър Атанасов Димитров“ с командири Минчо Бейков и Диана Колева окопават млади борови насаждения в Горско-промишления комбинат, обект Мирчевици. Средното изпълнение на трудовите норми е над 150 на сто. Постоянни първенци са Бойко Баев, Милена Москова и Стефан Цонков...

(Из информация на Окръжния бригадирски щаб)

Наблизо „бърбори“ река Веселина. Високо в мрака ти чат разкъсаните пламъци на лагерния огън. Рояци искри избухват в ярки снопове и за миг умират в черното небе. Не угасват само светулките и звездите, „увиснали“ над Балкана.

Седиш до огъня сред другарите, докосваш нечие рамо. Дланите са загрубели от мотиката, огънят ги пощипва неприятно. Невидими мъгливи боцкати обгорели лица. Но е така хубаво, леко! Наблизо въздъхва акордеонът и някой тихо запява вечно мла

дата песен „Свири, хармони ко, свири!...“ Познатите звуци подема и китерата. Въздухът трепти — от мелодията, от младежкото възхищение. Замира тъмният Балкан. Будно е само ехото, дебнещо всяка дума, всеки смях. Това неуморно ехо, което на вечерна проверка винаги повтаря след командира имената на първенците, имената на всеотдайността, която тук се измерва с прекопаните стотици метри над нормата.

После то загъхва, за да избухне отново рано сутринта в олепята на бригадир

ското утро, заедно с бодрия сигнал на тръбата. Започва трудовата надпревара!

По моста над Веселина се изсипва шумното ято на неблузите, плъзва нагоре по стръмния горист склон и погъва в морето от маргарити. Цветя, цветя... Сред тях едва се откриват двегодишните борчета — крехки и чупливи. По редиците бяга смехът, а момичетата вече са сплели първите цветни венчета.

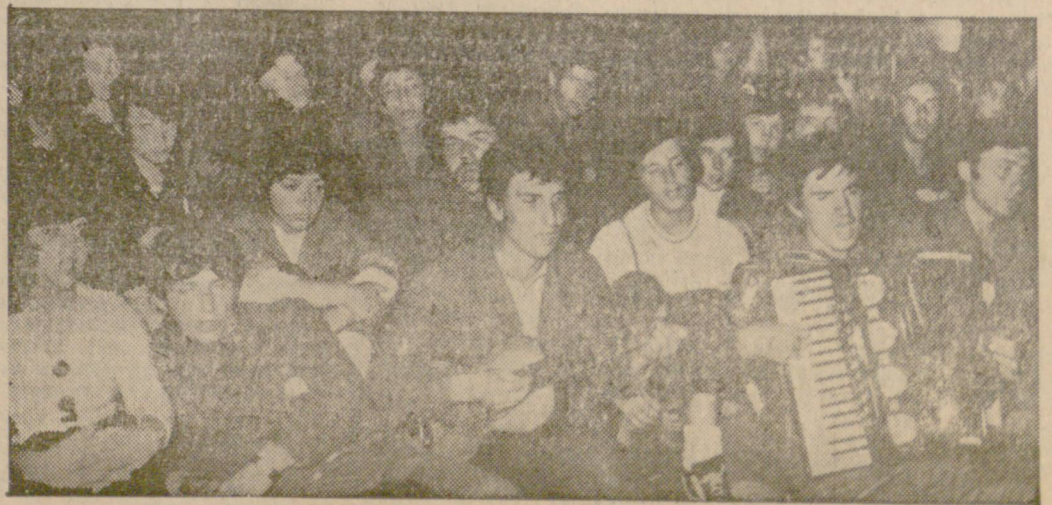
Поспри за миг, приятелю! Защо си тук? Може би заради желанието на човека да остави след себе си поне едно дръвче? Или и ти си загрижен за бъдещето на горите, създадени от теб, ще бъдат напълно полезни за водите на Веселина, заплетена към чашата на въздъща язовир „Йовковци“?

По тези места ще дойдеш отново след години, ще намериш едно друго поколение и... земя, която си облагоуродил със своя труд. И в очите ти ще светне алага. Както на онези, които сега минават през Хаинбоаз и които си спомнят, че преди три десет години са му дарили частица от младостта си...

„Работил си, халпи добре“ — смее се на обяд нерисуваният бузест готвач от станата. Сякаш всичките цветя от обекта са пренесени тук, по масите. Сред тях — същите обгорели лица. И по-слабък е хлябът, когато дългите редове окопани борчета са останали зад теб.

Наближава още една ноща бравима вечер...

Дария ВИТКИНОВА
Снимки Веселин ДОЛЧИНКОВ

ПОДХОДЪТ НЕ ОБЕЩАВА ЖЕЛАНИЯ ПРЕЛОМ

А прелом очевидно е нужен в работата на партийните групи в Завода за инструментална екипировка — Долна Оряховица. Зашто и двете зам-секретарки на партийните органи заци се затрудниха, когато ги попитах кои партийни групи биха посочили за пример. Малко след затруднението дойде и признанието, че съществуването на най-малките организационни единици в Партията е някак формално. При тях те са десет на брой, по пет в двете партийни организации, които броят общо осем десет комунисти. Че ако заводът бе награден с „Народен орден на труда“ — златен за успешно изпълнение на плана през шестата петилетка и освен това от Националния комитет за ефективно използване на суровините и материалите получи грамота и парична награда за реализирани значителни икономии на метали, затрудненията поради липса на материали и необвързана на някои показатели от плана за тази година причиняват редица главоболия. За да се решат успешно задачите и се отговори на порасналите изисквания, е нужно да се засили още повече авангардната роля на комунистите. Зашто независимо от факта, че ако за първото тримесечие планът за печалбата не беше изпълнен със 140 000 лева, а за полугодие неизпълнението бе намалено на 40 000 лева, има какво още да се прави по този показател.

И в такъв един период секретарят на заводския партийен комитет е в отпуск, зам-секретарят — също, в отпуската и секретарите на двете партийни организации. Останали са двете заместник-секретари на партийните организации, за да започнат прегледа по работата на партийните групи. Може би нещата са щели да се проточат още, но през това време заводът е бил посетен от представителя на Окръжния комитет на Партията, който ги е подтикнал да ускорят събиранията в групите.

В деня на посещението ми — 15 юли, в пет партийни групи общо от двете организации бяха се събрали вече за обсъждане на основните задачи на партийните групи на настоящия етап. И докато се в цех „Екипировки“ се е състоял задълбочен разговор на дванайсетте комунисти и са били набелязани мероприятия, което показва, че в партийните групи има широко поле за дейност, но не се полагат достатъчно грижи за това, в друга партийна група са излезли в отпуск, се е стигнало до формално изпълнение на задачите — материалът да се представи за прочитане индивидуално от всеки.

Така или иначе, през времето след нашето посещение първите събирания са се състояли вече във всички пар-

тийни групи. По-важното е това, което предстои. В плановете и на двете партийни организации във връзка с прегледа се предвижда разговор на тема „Всеки комунист — със свой личен принос в изпълнение на решенията на Единадесетия партиен конгрес“. Както сподели зам-секретарката Кина Харлова, подготовката по темата, която ще бъде представена на всяка партийна група. На тези събирания могат да станат още по-задълбочени и интересни разговори. Нека не се забравя първата сбирка на партийната група в цех „Екипировки“. Там е било предложено и възприето от пет до осем души на всеки месец партийната група да се събира и обсъжда резултатите от изминалия месец и набелязва мерки за своевременното изпълнение на плана за текущия месец. Обмислена е била и идеята да се обмени опит с партийните групи в Бонбонена фабрика. Тези и други предложения, идеи и мероприятия са способни да пропътуват формализма от работата на партийните групи, да правят по-интересни и желани техните събирания.

В завода е загубено доста време в умудване по отношение на прегледа. Това е слабост, която следва да се отчете най-отговорно и да се припомни, че поставените задачи трябва да се изпълняват, без да се чакат допълнителни напомняния и нареждания. От друга страна, пропуснатото време съвсем не означава, че сега нещата трябва да се претупат набързо. Има време работата по прегледа да се организира и протече така, че да даде ефект, да се активизират партийните групи и се засили авангардната роля на комунистите в осъществяването на поставените задачи от Единадесетия партиен конгрес.

Найден МИНКОВ

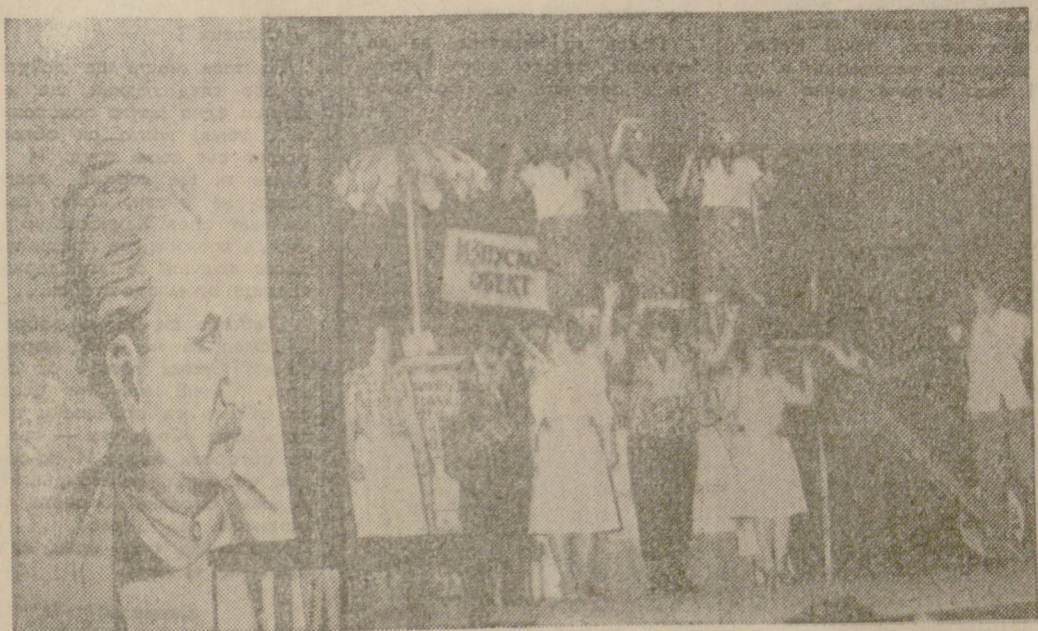
Добри помощници

От 1 юли в Долна Липница работи средношколска бригада. Предварително бе създадена много добра организация. Благодарение на това средната дневна заработка на бригадирите е 3 лева. Сред първите са Нели Върбанова, Невянка Пачева, Мариана Петрова, Сашо Янакиев, Колю Точков.

Те работят рамо до рамо със своите родители, добри помощници са на клоновото стопанство.

Петър ГЕНКОВ

САТИРИЧЕН СПЕКТАКЪЛ НА СТРОИТЕЛИТЕ

Малко са на брой самодейните сатирични състави в големите производствени предприятия. А те са подходяща форма не само за разнообразяване репертоара на художествените колективи, но и за бичуване и изясняване на по-каз нееднотипните, слабостите и техните носители в самите колективи.

На такава благородна задача се е посветил самодейният сатиричен състав при Дома на културата в Строително-монтажния комбинат — Велика Търново. Изминали са едва 6 години от създаването му, а той е вече два пъти републикански първенец на прегледите на Младежното строителство.

М тази година за Деня на

строителя Домът на култура та организира поздравителни концерти. В заключителния концерт бе и премиерата на сатиричния спектакъл „Григориата братя и прочие“ от Александър Русев. Постановката е дело на художественния ръководител на сатиричния театър Йордан Добрев. Авторът и постановчикът, който ся добре запознат с проблемите на строителството, са подхвърлили оригинално и творчески към драматургията материал. Тримата братя преизпълняват образите и функциите на проектант, инвеститор и строител. С тази задача успешно се справят самите дейци: Никола Тахиров, Вонко Бончев и Йордан Добрев. За успеха на спектакъла до

Студентката от ВТУ Ана Андреева е сред най-сръчните бригадери в „Булгарплод“ — Сашево. Снимка Николай ХРИСТОВ

За да е спокойно около нас

Борбата с тежката криминална престъпност — главното в дейността на органите на МВР. Какви са побудите за извършване на посегателство срещу личността. Трябва ли да бъдем примирими към подобни деяния?

Изграждането на развито социалистическо общество, постоянното повишаване на материалното благосъстояние на трудещите се, излизане риста на политическата съзнателност доведе до намаляване на престъпността. Сега усилията на социалистическото законодателство са насочени към разширяване на гаранциите за защита на правата и интересите на всички граждани, към засилване борбата срещу всички лица, които нарушават за конността.

От престъпленията против свободата и достойнството на личността най-голяма обществена опасност представляват умислените убийства. Ето за що и техните извършители се наказват най-строго — лишаване от свобода до 20 години или смърт (чл. 115 и 118 от НК). В условията на нашата действителност убийствата и грабежите са много редки явления, поради което не съществуват психоза на страх и неяснотност за живота и телесната неприкосновеност на гражданите. Но макар и редки, те предизвикват тревога сред обществеността,

помачават и травматизират близките на пострадалия, лишават някои от тях от родителски грижи. В резултат на настъпилите икономически преобразования рязко намаляха умислените убийства с кобитна цел. Сега те, доколкото съществуват, имат а по-често случаен ситуационен характер — скарване и сбиване, често пъти по незначителни поводи и под влиянието на алкохол. Статистическите данни показват, че тези престъпления се извършват предимно от лица, изостанали в интелектуалното си развитие, психично болни, деградирани личности. Подбудите за извършване на посегателство върху живота на другите са обикновено от битов характер — съществуваща омраза, ревност, изневяра, отмъщение поради стари несправедливи вражди, скарване и сбиване, лоши семеини отношения, авантюризъм.

Така под въздействието на алкохола Борислав Евтимов Бендерев от село Црнсково лиши от живот съпругата си Свба Михайлова. В края на март 1975 година едно предимствено убийство по мъчителен начин потресе обществеността във Велико Търново. Студентът Неделию Тодорова Василев намушкна няколко пъти с нож ученичката Димитринка Борисова. Същата пролет поради съществуващи стари неприязнени отношения Мехмед Мехмедов и Ахмед Раймов убиха Илия Тодоров, като му устрои засада в гористата местност между селата Орловец и Копричев. Поради ревност на 28 март тази година 67-годишният Борис Николов Димитров от село Недаи е намушкан с нож на три места спящата си съпруга. Тя е успяла да изтъргне ножа от ръцете му и предотвратила причиняването на повече наранявания. На 1 юли г. похищено болният И. Г. намушкна в сърдечната област съпругата си.

Поради голямата обществена опасност на грабежите в чл. 199 от Наказателния кодекс е предвидено същото наказание, както за умислените убийства. Автори на такива престъпления в почти всички случаи са пияни лица, които чрез употреба на сила или заплашване отнемат об-

принсят и самодейните сатирични състави в големите производствени предприятия. А те са подходяща форма не само за разнообразяване репертоара на художествените колективи, но и за бичуване и изясняване на по-каз нееднотипните, слабостите и техните носители в самите колективи.

На такава благородна задача се е посветил самодейният сатиричен състав при Дома на културата в Строително-монтажния комбинат — Велика Търново. Изминали са едва 6 години от създаването му, а той е вече два пъти републикански първенец на прегледите на Младежното строителство.

Александър БОРИСОВ

КАК ЖИВЕЕТЕ, ХАРКОВИ?

Работник „акобще“ не съществува. Съществуват напълно реални хора със свой начин на живот. Постарах се да намеря „среднестатистическо“ работническо семейство — хора със средна квалификация и със средни заплати, живещи в средно съоред днешните размери жилище... Търсих ги в „най-средното“ предприятие, каквито в СССР има хиляди — в чугунолеярния завод „Войков“ (Москва), основан преди три четвърти век и произвеждащ най-обикновената, „прозаична“, продукция — отоплителни радиатори и котли.

И така, Людмила Харкова — 25-годишна, нормировчик в леварски цех и Владимир Харков — 27-годишен, шлосер вети разред. И двамата имат средно образование, което е характерно за болшинството младежи работници. Работната заплата на Владимир е малко по-висока, а на Людмила — малко по-ниска от средната в страната. Заедно с тях живеят петгодишният им син Сергей и майката на Людмила — Варвара Иванова, счетоводителка.

Отивам една вечер у Харкови (Москва, Ленинградско шосе, дом 21, квартира 171), казвам, че искам да пиша за тях, за техния семеен бюджет. На азката на домакините се появява недоумение.

— Какво да пишете за нас? Живеем като всички.

Именно това ми и трябва. Първа разказва за себе си Владимир:

— В завода постъпих веднага след завършване на професионално-техническото училище, където получих специалност стругар, трети разред. След две години бях призван в армията, в строителни войски. Сега съм шлосер вети разред. Това е азката ми биография.

— А след като завършихте училището, омихте ли се да постъпите в институт?

— Не.

— Защо?

— Смятам, че имам хубава работа.

Людмила:

— Дойдох в завода веднага след училище. Отначало работех като машинописка в машинописното бюро, след това постъпих в заводския техникум по строителни материали. Получих специалност планировик-икономист. Започнах да работя в завода като статистик. Сега съм нормировчик в деярния.

Варвара Иванова работи в завода като счетоводителка вече 37 години.

— Аз съм на 56 години — казва тя. — Миналата година можех да се пенсионирам, но, както виждате, все още работя.

— Не сте се пенсионирали заради парите?

— Не само. Просто не искам да се чувствам стара и не мога да си представя живота без работа. А парите? Те, разбира се, са нужни, но не са най-главното.

— Впрочем, вие всички колко получавате на месец?

— Аз — казва Владимир — получавам по 180—190 рубли месечно, Людмила и Варвара Иванова — по 120. Но това е основната заплата без премията за изпълнение на плана. Общо, заедно с прогресивното пропорционално заплащане и премията, се получава повече от 500 рубли на месец.

— Людмила, какви са месечните разходи на семейството за храна, покупки, развлечения?

— За квартирата плащаме 15 рубли на месец. Това включва таксата за вода, газ, електричество — комуналните услуги. Шо се отнася до останалите разходи, не ги пресмятам особено педантично. За храна изразходваме приблизително по 200 рубли месечно. За пътувания, кино, театър, разни непредвидени разходи отиват около 100 рубли. А останалите пари харчим за всякакви покупки — и дребни, и едри.

— Колко ви остават всеки месец?

— Не се стареам да оставяме нещо. Защо? Да трупа ме пари „за черни дни“? Ние знаем, че и утре, и в други дни, и след месец, и след 10

години пари ще имаме. Аз ще работя, Владимир ще работи; ще остареят — тогава ще получаваме пенсия. Ако се разбодем, все едно, ще получаваме пълна работна заплата. Няма от какво да се страхуваме. И затова няма никакъв смисъл да спестяваме...

— Казвате, че не отделяте настрана пари, а в квартирата ви виждам нови мебели, при това много хубави. Нарочно не сте могли да ги купите веднага? Впрочем, от колко години живеете тук?

— Квартирата получихме съвсем неотдавна — казва Людмила — през миналата година. Заводът ни я даде — двустайна. Скоро трябва да получим тристайно жилище. А мебелите действително са нови, купихме ги веднага щом се преместихме тук. Съвсем наскоро купихме нов телевизор. Разбира се, всичко това не можеме да купим навелнък — няколко месеца отделяме част от заплатата за новото обзавеждане.

— Вие всички работите, а как решавате проблема със сина?

— Ходи в детска градина, казва Людмила. — Месечно това ни струва 12 рубли и 50 копейки.

— А какво правите в свободните дни, къде прекарвате отпуската си?

— Понякога ходим на безплатни екскурзии, които ни предлага заводската профсоюзна организация. Много често ползуваме туристически карти за 3—4 дни до различни градове на СССР. При това за тях заплащаме само една пета от стойността им, останалата част поема профсъюзът. Например, преди месец заедно с Людмила ходихме за 4 дни до Минск, като две те карти ни струваха общо 40 рубли. Всеки работник има право веднъж в годината в продължение на един месец да ползува профилакториум.

Естествено, това не е място отпуски. Ние продължаваме да работим на своите работни места, но живеем и се храним в този профилакториум. Там сме под постоянното наблюдение на лекари, правим лечебни процедури. Накратко казано, в профилакториума са създадени всички условия за „лечебен“ отпих. Едномесечният престой на един човек тук струва 16 рубли (заедно с храната). Лекарствата, ако са необходими, се дават безплатно. Ние с Людмила вече четири години поред не сесаваме заводския профилакториум и сме доволни.

Така живее съветското семейство Харкови.

Андрей СЛОВЕСНИ

(АПН — София-прес)

Непресхващ извор

на знания и мъдрост

Градскат, библиотека в Ясковец се помещава в модерната сграда на новото читалище „Напредък“, достоен наследник на старото, съградено преди 106 лета с усилията и любовта на учители-ентузиастичи. Пламъкът на любовта не е жива и до днес у младите читатели, които с благоговение прекрчават ежодневно прата на уютната и добре подредена библиотека. Само през 1975 г. нейните читатели са били 2700. Това е един от показателите в националния преглед на градските читалищни библиотеки, който се провежда миналата година. В този преглед ласковската библиотека стана национален първенец, носител на голямата награда — грамота на Комитета за изкуство и култура.

Беше добре оценена пълнокръватата дейност през периода 1972—1974 година. А тя включва отлична работа с масовите организации — Отечествения фронт, ДКМС, училищата; библиографско-справочна работа; културно-масова дейност — с редицата мероприятия като читателски конференции, викторини, радиопредavanja, тематични карточки. Много радост и възбуждение са довели за гражданите се срещат с наши изтъкнати писатели — Стефан Понгев, Паулина Станчева, Димитър Мантова, Матей Шопкин и други. Библиотечните работници са извършили широка дейност по атеистичното възпитание. Изнасят се подходящи беседи по радиоразбата, раз-

боти се с отделни граждани, оформят се витрини.

Голямо постижение за библиотеката е значително нарасналият книжен фонд.

— Сега за две години постъпват толкова книги, колкото за 80 години преди 9. IX. 1944 г. Книжното богатство, на което днес се радваме е 35 000 тома — не без гордост отбелязват Кина Заякова и Мария Байчева.

До многотомната художествена, техническа и научна литература се докосват хилядите читатели — работници, учители, инженери, селскостопански работници. Водени от стремеж към знания и мъдрост, тук идват и току-що учили се да сричат малчугани, и побосели възрастни хора. И са благодарни на извора, който утолява жаждата им. Благодарни са и на Климента Дойчинова и Ки на Заякова, които са отдали съответно по 20 и 25 години на библиотечното дело, които с опитността си, всеотдайността си и с неуморната си работа допринасят библиотеката блестящо да се представи в прегледа, да извоюва званието национален първенец. В тази борба за спечелване на първото място значителен дял имат и читалищното ръководство с председател Еле на Драева, и особено градският комитет на БКП. Всички те издигаха престижа на този духовен извор, който не престава никога.

Ваня СЛАВКОВА

На почивка със заводски карти

Благодарение на добре уреденото почивно дело, производствениците и специалисти от МЗ „Белица“ — Килифарево възстановяват и укрепват силите си. Тази година в морския курорт Мичурино на седмемени ще почиват се местувата на 42 работници и служители, във Велинград — 40 семейства, а в Баня, Хиасара, Вършец, Костенец, Троян, Старозагорските минерални бани и на Витоша ще летуват още 30 профсъюзни членове и техните семейства. Полюваната от стойността на картите за почивка се запла-

ща от заводския профкомитет. На всички деца, чиито родители работят в завода, се дава безплатна карта за летувание. А за краткотрени едрих през двата почивни дни предприемачите има собствена почивна база във Вонеща вода.

Заводският профкомитет и стопанското ръководство проявяват инициативност и непрекъснато търсят нови форми и възможности за ползана и пълноценна почивка на трудолюбите хора.

Йордан СТОЙЧЕВ

СРЕЩИ В ЕДИН АВТОСЕРВИЗ

За улеснение на притежателите на моторни превозни средства Велико-
лична рентабилност. Кога има амбициозни хора

Нашият автосервиз може много да допринесе за хигиената и културата на града, а също така за опазване на околната среда. А това е твърде важно, защото всеизвестно е, че Велико Търново се посещава и от много чужденци.

Тези думи на Благомир Георгиев, началника на автосервиза, правят приятно впечатление. Той нарича една от оптимистична картина на предприемачите, които ръководят. Преди всичко тук се създават предпоставки за утвърждаване на порядък, съответстващи на изискванията за образцово социалистическо предприятие. Усилията са насочени към утвърждаване на ред, дисциплина, култура на обслужването, понятие, което като съществено елемент влиза в хигиената, качеството и времетраенето на услугата.

В тази посока са реализирани няколко инициативи. Отскоро работи покрива на автосервиза (на снимката). За десет минути срещу минимално заплащане леките автомобили придобиват напълно привлекателен вид. Минимална работна сила, от сутрин до вечер, с изключение на неделя следобед. Средно на ден тук се измиват над 10 коли, а по-малко надминават 100. Интересно е да се знае, че преди да бъде покрита и да бъдат подобряни условията за работа, това съоръжение обслужваше едва 15-20 коли дневно. Освен това в повечето зимни дни въобще не работеше.

Неотдавна бе въведена и абонаментна система за миене, гресиране, диагностиране на двигател и предния мост. Тази инициатива е единствена в страната и се ползва с популарност сред притежателите на леки коли.

Едно от най-големите постижения на автосервиза е създаването на комплекс за бързи услуги. Краткото посещение ни убеди, че се поддържа не само висока хигиена, но се дължи много на качеството на услугата. Същевременно тук става бързо и компетентно смяната на балансирното на автомобилните гуми. Регулирането на предния мост се извършва прецизно, обикновено от Кирил Хитов (на снимката). Чрез специален стенд се из-

пробва ефективността на спирачната система. Доставени са уреди за регулиране на фаровете, помпено на гумите става чрез въздушна колонка. И нещо, което е особено важно — диагностиката на двигателя се извършва по електронен път, чрез „Елкон 100“. Макар и млад, колектът бързо утвърждава своя авторитет. Бригадирът Георги Нелев (на снимката) има амбицията да създаде едно образцово трудово звено, което да бъде еталон за цялото предприятие.

Заслужава внимание и общата инициатива на автосервиза с отдел КАТ за подготовка на колите за технически преглед. Инициативата се утвърждава дотам, че притежателите на моторното превозно средство може дори да не се явява в КАТ при прегледа. Автосервизът поема отговорност за цялата техническа изправност на моторното превозно средство.

Работният ден беше завършил. А в двора на автосервиза „Пътна помощ“ на Д-р Иван Георгиев, който Иван Георгиев егелен едно по-вередено „Жигули“. Службата „Пътна помощ“ съществува от 3 години. Където и да се намират по пътищата на окръга, достатъчно е да позвъните на телефон 143 и вие можете да разчитате на съответната помощ. Денно Иван Георгиев е същевременно и водач на моторното превозно средство, и квалифициран автомеханик. Минимална година службата бе определена за национален първенец.

Успоредно с тези начинания тук непрекъснато се извършва реконструкция и модерна зания на обслужващата база. В момента се създават условия за добро мнение и мнение

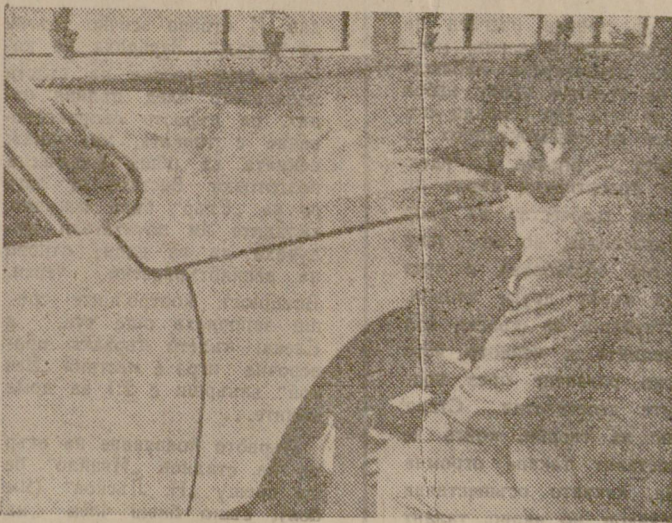
на двигателя, изгражда се обръщателен крик за бодливост на долната външна част на колата с антикорозиращи материали. Предварителното измиване на колите ще подобри чистотата, а сервиза те ще бъдат приемани значително по-удобни за работа.

Мечтата ми е — споделя Благомир Георгиев — всички да работим с бели престилки. Икономическите резултати за полугодие са превъзходни. Срещу всички показатели стоят проценти от сто нагоре. Десет хиляди лева превъзвешават на плана за печалбата. Великолична рентабилност. Тя открива други светли хоризонти.

Забележителен дял в тези успехи имат чедниците в труда, хората, с които се гордеем. Тук са „момчетата“ на Динко Чидев — бригадир на автомобилната бригада „Жигули“. Неговият колект е съставен от амбициозни комсомолци. Повечето от тях са със средно специално образование. Може би в това се крие тайната на успеха на бригадата — извършените услуги да са на високо техническо равнище.

Заедно с материалното благосъстояние на трудовете хората растат и броят на моторните превозни средства. Все по-вече се стават и хората в сферата на обслужването. Догодина ще започне строителството на нов автосервиз — в промишлената зона на града. Важно е сега да се създадат добри традиции в автообслужването, да се утвърдят колектни, които да умеят бързо и качествено да работят. Радостно е, че първите крачки са обнадеждаващи.

Илия ВАТОВ
Снимки Иван РУСЛОВ

НОВИ ЗАВОЕВАНИЯ НА МЛАДИТЕ ТВОРЦИ

Какво показа IX окръжна изложба на ТНТМ
29 разработки получиха право на участие в
Националната изложба

Отмина предпоследният етап на IX национален преглед на ТНТМ — Окръжната изложба на младежкото творчество в областта на науката и техниката. След задълбочено обсъждане на специалните тези дни станаха известни на гражданите от Окръжния комитет на ДКМС — над 70 автори и колективи, чиито разработки и експонати получиха висока оценка. И вече може да се направи грешка, равностойна на постигнатото.

Преди всичко разва фактът, че по време на IX национален преглед движението за техническо и научно творчество на младежта се разгърна още по-широко и обхваща още повече участници. В окръжия бяха изградени нови 24 клуба за ТНТМ, като общият им брой достигна 171. В различните форми на прегледа се включиха 47144 пионери, средношколци, студенти, млади работници и кооператори, инженери и селскостопански специалисти. Изложбата показва и друго — от година на година разработките губят своя самостелен характер, избягват се дробнотемното и се насочват по-късно производството и учебния процес. Расте броят на младежките творчески колективи. Икономическият ефект от техните разработки, които вече са внедрени в производството, възлиза на 2543 000 лева.

На Националната изложба — последния етап на IX преглед на ТНТМ — нашият окръг ще бъде представен от 29 разработки и експонати, 5 от които на пионери, 11 на средношколци и 13 на трудова младеж.

Особено добро се представя клубът за ТНТМ при Завода за запаметяващи устройства, който ще участва с три разработки на свои членове. Колектът с ръководител инж. Тодор Стефанов конструира и изработи „Устройство за проверка на оперативна памет Р 22“ което вече е внедрено в производството. Икономическият ефект от него възлиза на 250 000 лева. Друг колектът от същото предприятие с ръководител инж. Иван Ганчев се представя с „Автомат за подреждане на феритна матрица Р 22“. Автоматът е признат за изобретение, внедрен е в производството и има икономически ефект 50 000 лева.

Младите новатори от Завода за телевизори и радиоприемници включени в авторски колект с ръководител инж. Христо Тужаков, се представят с „Логически анализатор“, който в процес на внедряване и е с икономически ефект 30 000 лева.

Значителен ефект — близо 120 000 лева икономия, има разработката на колект с ръководител инж. Стоян Караколев от Закарпийска комбинат — „Микро възстановяване на захарното пачко“, което е в процес на внедряване.

Новост за всички социалистически страни представлява „Лабораторната инсталация за азотиране на тлеещ разряд БОН 6-15“, дело на колект с ръководител инж. Ангел Първанов от базата за внедряване по местната промишленост, съвместно с колект от ВМЕИ — София, чрез която се експериментират нови методи за химико-термична обработка на металите.

Остатните разработки на трудова младеж: „Вакуумно устройство за закрепване на антимагнитни материали върху шлайф-машини“ на колект с ръководител Марин Тонков от МЗ „Енчо Стойков“, „Стенда за изобретение и настройка на противобуксовочни реде на дизелови локомотиви — серия 07-100“ на колект с ръководител инж. Петра Делина от Локомотивно депо, „Нова конструктивна и технологична разработка на кръвопреливна система на колект с ръководител инж. Илче зар Стойков от фабриката за преработка на пластмаси, „Електротелфер верижен — тип МВ 041 Е“ на колект с ръководител инж. Атанас Атанасов от МЗ „Янтра“ и други също ще представят достойно окръга в последния етап на прегледа.

На тазгодишната окръжна изложба доминираха постиженията на средношколците — участници в движението за ТНТМ. Голяма част от техните разработки са пряко свързани с решаване на производствени проблеми и онагледяване на учебния процес. Прямат впечатлени разработки на Васил Колев — „Апарат за изследване електрическата якост на електрическите съоръжения“, Красен Христов — „Луминисцентна лампа с

транзисторен преобразувател на напрежение“, на Снежана Чобанова — „Телевизионен предавател“ (и граматата от ТЕТ „М. Ломоносов“); на творческите колективи от ТМТ „Х. Стойков“ с ръководител инж. Цветан Ганчев: „Идеен проект за едновъжова пътническа линия Г. Оряховица — Арбанаси и обратно“, „Подвижен ски-влак“ и др.; проучванията на замърсяването на Павликенската река на група ученици от ИМСС с ръководител Ценка Натов; на колектите „Партиейни конгреси“ на курсисти от Техника кума по строителство „Г. Димитров“ и много други.

Значителна са и творческите постижения на пионерите от великотърновските основни училища, включени в кръжоците към ЗЗУ. Завода за геоловизори и радиоприемници или ръководени от специалисти към окръжните станции на младите техници в агробиология.

Деветият преглед на ТНТМ показва по най-убедителен начин, че в окръга расте достойна смяна творци на техническия прогрес, чиито постижения заслужават все по-голямо внимание.

Антон ТРУФЕВ

Дописниците съобщават:

СТРАЖИЦА

Едва отминали последните учебни дни и възпитаниците на училище „Кирил и Методий“ в Стражица поеха към кооперативните поля. Пионери от дружини „Бодра смяна“ оказва помощ на лозарската бригада.

Предадени са и първите килограми билки — лайка, липов цвят. Макар че дружината изплати своя дял за вторичните суровини, допълнително са събрани 235 кг хартия и 500 кг желязо.

Създадена е добра организирана за превозване на бригите до работните места, което е една от главните предпоставки за резултатен труд.

Върбан ВЪРБАНОВ
дружинен ръководител

ГОРНА ОРЯХОВИЦА

В града предстои строителство на производствено-административна сграда на Съюза на българските автомобилисти. В нея ще има 5 сгради, които обхващат кабината по теория и практика, сервизни помещения.

В района на автосервизния комплекс ще започне изграждането на техническа работилница за обслужване на лични моторни превозни средства. На разположение на водачите ще бъдат стенове за регулиране на предници, балансиране на гуми, регулиране на фарове и цялостна диагностика. Ще бъде построена и модерна автосервизна мивка.

Антон ИВАНОВ

БЕБРОВО

Много направили жителите на селото за изпълнение на строителната програма на съвета. Извършени бяха много благоустройствени работи — настилка на някои улици, пътища, напрана на място за поене на овцете на ДЗС. За пример — 62-годишният Стефан Чакалов. Той първ изляза на работа и увеличи своите съседни Димитър Димитров, Кънчо Станев, Иван Сивриев, Динко Радиев и други.

Димитър ДРАГАНОВ

ПАВЛИКЕНИ

Скоро в центъра на града ще започне строежът на нов жилищен блок. В партера ще се помещават модерна диецна и книжна аптека, билков магазин. На останалите етажи ще бъдат разположени 47 спални апартамента.

Със своето архитектурно оформление блокът ще бъде гордост за нашия град.

Марин ПЕНЕВ

Виктория ГЕНОВА

КОГАТО МЪЛНИИТЕ СЕ ПРЕСИЧАХА

4.

Не леко докосване, не анемично пламъче, а жива жарва хвърлиха към този притан барут очите на старата жена. В тези очи нямаше молаба за милост, не се прокрадваше разкаяние, не се мияше страх. От дълбочината на едно спокойно съзнание, срещу Каноров дръкво се изправиха гордата сила и човешкото достойнство на народа.

И това го обеси.
Той приближи до нея с изваден пистолет, но не я удари. Само опри голото дуло в гърлото ѝ и просъска: — Какво си вперила този змийски поглед, кучко мръсна! Какво? Ти знаеш ли, само тук да натисна и ще те пратя по дяволите. Като дървеница мога да те смачкам. Жива в армията мога да те зарова, знаеш ли!

И се отдръпна, за да види ефекта от думите си.
Очите останаха същите. Дори и гласът:
— Знам. Затова реших последен път да похода по тази земя. Ей така, боса — тя показа чехлите в ръка. — Ти мея със земята не можеш ме уплаши, господин офицер! Върху нея ме е родила майка ми, копаля съм я аз тази земя, ораля съм я. Ти знаеш хора да хвърлят в нея, да я мърсинат... Пък аз зърна съм сяла...

— Млък, усойниче, ни дума повече! Вържете ръцете ѝ! — Ами да ми ги вържат. Мен в гроба ръце не ми трябва. Язык за вас, момчета, че сте млади и яки. Житата по жълтатя, чакат... пък вие сте тръгнали бабичките...

— Ти ще онемеш ли! Искаш за светина, за великоличейца да минеш?
— Много мъченици станахме, няма да стигнат дните от календара...

— А, почкай, за тебе ще стигнат, аз тъй ще те подреда тебе!
Каноров изтича до коша, за изненада на всички извади и нервно навлече на пръстите си ръкавици, взе нож и се отправи астрани към избулганите, сребрещи се на слънцето болали. Чу се сочно крещене на стъблата. Той стоеше с гръб, приклепал, не се виждаше какво прави, но когато най-сетне се обърна и тръгна към тях, в ръцете му тежеше огромна венеч.

— Е, доволна ли си, харесва ли ти?
Съзворада жестоко замална и хвърли венеча върху главата ѝ. Но той беше широк, бавно се свлече надолу и като ола страниче ѝ, ами остри въове в слабата, набърчена, старческа шия. Забавства струйчици алена кръв.

— Ей така ще те показвам за пример и назидание на всички, докато стигнем вашето село.

Повлякоха я.
Късно следобед спряха в двора на Павликенското училище. Едва тук Каноров нареди да я развържат. Посилените ѝ, подлудяващи от стегнатото въже ръце се отпуснаха безсилни, като посечени.

Но когато я въведоха в претърпяния за арестувани хора училищен коридор и към нея се насочиха десетки прелани от болка погледи, тя се сепна.

— Вие луди ли сте, бре! — викна тя с явля сила към Каноров. — Луди ли сте, че посред жътва сте задържали толкова невинен народ. Пуснете хората да си вървят, да жънат... Нищо не знаят те! Аз крих партизаните, аз ги храних! Аз и никой друг!

Премалелите ѝ нозе едва я държаха, но тя стоеше — потъмняла, суха, с пламнал поглед. Стоеше изправена пред всички, сякаш да ги запази от прикличащата опасност... Стоеше, повдигнала и разтворила с нечовешки усилия измъчените си претрени ръце, готова да приеме цялата тежест на най-жестокото наказание.

СВЕТУЛКОВА НОЩ

Чергата бе овехтяла, но още ласзеше своята мекота, на места се бе протрляла, а шарките ѝ грееха... Стара бе тая черга, много стара... Усмивка стояла напуканите устни на баба Кера: всичко, което бе тъкала, е такова — дълготрайно и хубаво. Само гдето не е знаела, че ще я докосат върху такъв мръсен под, че с такова смазано тяло, в такъв тежък час ще се отпусне върху нея. Изнарените ѝ и трепещи от болката пръсти заоправяха единия запретнат край, оправя го бавно и дълго. Дядо Петко не изгрява и се пресегна:

— Недей, чакай аз...
— Ама аз не се мъча, галя си я, че ми домиля, като я видях. Все едно, че дома си влязох... Децата ли ти я до несоха?
— Те.

— Милите на баба! Добре поне, че на тях ръка не са вдигнали.

После го загледа и каза строго:

— Развързай ми, ама не ти е добре около... Я, кръв червена, подуте, със синини покрай. Бея ще ти прави. Що не ме послушаш да ти сложа мокро...

— Остави го ти моето око, не ми се стои сега с кърпа. Довечера като легна...

— Не ми казвай истината... Виждам, много са те били.

— Ами... Полашкаха ме, колкото да не им е дерт. Виж, другите ги беа.

И помисли с облекчение: „Добре, че дената ми донесоха и чисти дрехи, та не можа да видя кървавата раздрана риза...“

— А защо си се схвана?

— Остара се, Кери, свикнал съм на одъра. А сега тук на дъските...

Въздъхна и добави:

— Добре щеше да е, поне ти да се бе скрила.

С тези думи я посрещна преди два часа, когато я въведоха. Това казаха и другите. Надиаха се с мъка от разсланите черги и розошки, гледаха с изумление, огорчение и укорно клатеха глави:

— Поне ти да се бе овардила! Що ти тръбваше сама на вълка в устата да влязаш!

Тя не даде да се доизкажат:

— Аз тъй си знам. Цял живот с дяло ви Петко на две по равно всичко сме делили. И къшея хляб, и горчилиото...

Каквото още има да се минава, нека върв двамата ми мине.

Сега очите ѝ отново мъчително казаха същото.

От опушеното стъкло на газената лампа се пилеше мръсна мътилка. От нея личата изглеждаха още по-нечовешки измъчени, по-сиви и обезобразени. Кой знае защо, сега всички се бяха притили. Отначало зашумяха, облекени с тъмна хартия, не пропускаха дори оксидна ивица светлинка. Всички като деца жадуваха за едно слънчево зайче върху стената. Баба Кери им бе донесла дъх на жита и дълги пътища. А пътищата, това се знае, миршат на волност, на млад, неокорен вътр. Но само измъчените, заключените могат да разберат това.

Бравата на вратата завлядаше и преди да се отвори скръпаше, като че се съпротивляваше. Сега изведнаж тя отново потрепера и в стаята върхлетя старши полицайт Захари:

— Хайде стига сте се изгягали като чорбалики!

В ръцете му прошумоля лист хартия, той я разгърна, взря се важно и извика:

— Петко Грозанов.

Насреща му се изправи висок красив старец с бяла риза и черен елек.

— Аз съм.

— Стгай се. Който си чуе името да става и да се стга. И много да не се мае!

— Къде ще върви?

(Следва)

Горско-промишлен комбинат — Велико Търново търси да назначи

ШОФЬОР на ДЖИП.

Заплата — съгласно щатна таблица. Осигурява се квартира и безплатно униформено облекло. Справка на телефон 2-13-50 — отдел ТРЗ.

3-3

Фабрика за тенекиен амбалаж — Ляковец търси да назначи

ШОФЬОР на лекотоварна кола „ЖУК“ Постъпване веднага.

Справка: на телефон 28-94 и 21-03.

3-2

ДАВАМ стая под наем в София на предприятие или учредение. 2-28-47 — В. Търново

ПРОДАВАМ „Москвич 408“ Справка — гр Ляковец ул „Д. Благоев“ 57, Иван Иванов Пейков.

ПРОДАВАМ детска количка и крвателни ясли, телефон 2-08-26 — В. Търново.

ПРОДАВАМ „Опел капитан“, модел 1963 г. Справка телефон 2-82-20, Велико Търново.

ПРОДАВАМ мотоциклет „ИФА“ 350 куб. см. двучеплин доос. с два резервни двигателя.

Справка: с. Самоводене. Велюторновски, Кото Георгиев Котев — всеки ден.

ПРОДАВАМ „Москвич“ 408 — запазен.

Справка: Димитър Станев — Павликени, ул. „Иван Николов“ 18.

ПРОДАВАМ „Варшава“ — минимална проглед, запазена, в движение. Велико Търново „Зеленика“ 10.

Силата на добрата организация

Стопаните от ТСК — Златица и тази година показаха, че със стегната организация на работна жътвата може да завърши в срок. Комбайнерите, разпределени в две агрегатни групи, работиха неуморно. Те имаха отлични трудови и битови условия. Съреволюционерите се отчитаха редовно, изнасяха се поздравителни концерти, изпращаха се поздравителни картички. На 16 юли жътвата приключи, а на 20 юли бяха отчетени и договорните задължения за предаване на зърно на държавата.

Сега усилията се насочват към по-бързото балиране на сламата, половината от която е вече прибрана. На освободените площи вече са сесети 2000 дка фуражна царевица — втора култура, засаждана се и късно зеле. Много грижи се полагат за напояване на зеленчуковите култури, царевичната, цвеклото.

Мария ДИМИТРОВА

ДА ПАЗИМ ЕСТЕСТВЕНАТА СРЕДА ЗА НАСТОЯЩЕТО И ЗА БЪДЕЩЕТО

Когато от прозорца на хотела във Велико Търново погледнах за първи път прекрасната панорама на града и околностите, плени ме особено колоритният изглед на протичащата през дълбоките клисури река. И тогава забелязах със съжаление, че во дата в нея е нечиста.

В този момент се замислих. Вече на си припомних родната земя в Келце, която има толкова общи неща с Великотърновския окръг. Хиляди туристи от страната и чужбина посещават Келце като район на динамично развиваща се промишленост и на интензивно едростопанство. Той е и жив музей на грижливо охранявани паметници и на традициите на народноосвободителните борби. По това си прилича с Велико Търново.

И с още един „общ елемент“ — замърсената вода на река Нила, някога кристално чиста, течаща сред планини и гори.

Въпросът за охраната на водите и естествената среда са в центъра на вниманието на властта и обществеността. Действа специално избран комитет, който се занимава с въпросите за охраната на естествената среда и има неограничен широк полумощия за преследване на онези, които унищожават природата. Най-после има много любители на природата, виджари и ловци, които предприемат многобройни инициативи в това отношение. Обаче извършеното досега е далеч недостатъчно.

В продължение на 16 години Келце от около 70 хиляди жители почти е удвоил броя на жителите си, но едновременно с това се завършва строежът на санитарен колектор и пречиствателна инсталация. Възникват нови, големи промишлени предприятия, които набързо завършват построяването на филтри и пречиствателни инсталации. Замърсителите на въздуха — огромните заводи за производство на цимент „Новини I“, „Новини II“ и „Малогошч“ се борят, още не съвсем ефективно, за ликвидирани на вредното замърсяване на Свентокшиските планини. А както водата, така и атмосферата в района на Келце трябва да бъде чиста.

В периферията на воеводството вече израсна огромна язовирен резервоар на р. Пилца, дълъг над 17 км, блеще водозаборник за работническия Лодз, а в металургичния Островец на река Свислица продължават последните при-

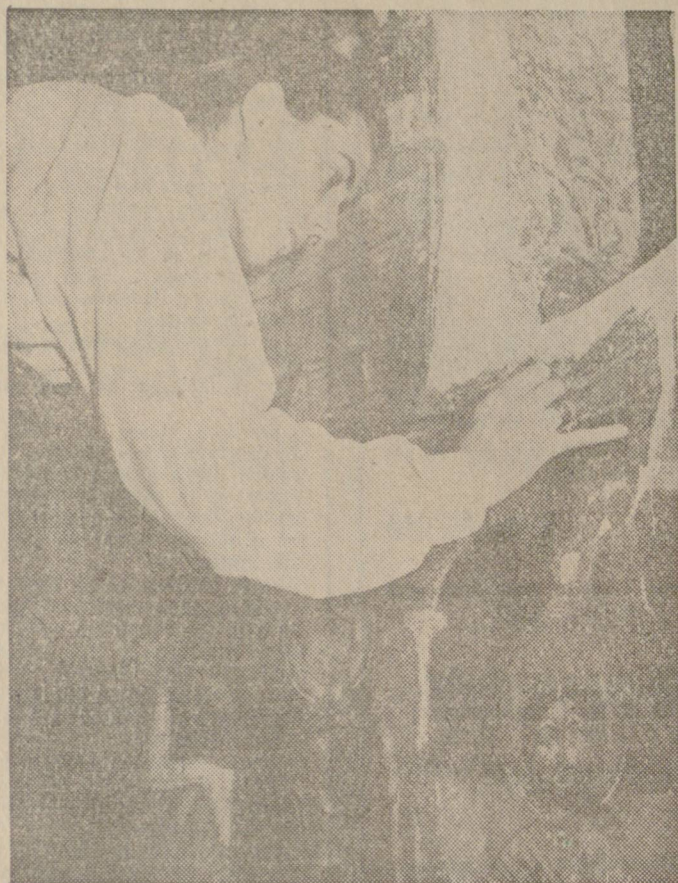
готовления за изграждане на голям язовир, който ще има значение като това на язовира на р. Пилца.

Но има къде да поканим гостите от Велико Търново: на заливите край Келце в Цедрина и Боркова, на езерата в Селия и Маленец, в словосмърчовото сърце на Свентокшиските планини, по красивите маршрути за пешеходен или моторизиран туризъм. Има и други интересни места във воеводство Келце: многобройните резервати (за зурби, птици) и

най-вече паметниците от миналото.

Вероятно и във вашия край, уникален в световен мащаб град и прекрасно развита за охраната на естествената среда, както и у нас, за да може туристът край Янтра и Нила да не направи от реката чиста вода, да може да бъде запазено настоящото за бъдещето, за идващите поколения...

Войцех ПОДОЛЕНКИ
в „Ехо дня“, Келце, Полша

Реставраторка в Арбанаси

Снимка Иван ДИМИТРОВ

Културният обмен една година след Хелзинки

В последните години, на ред с изключително интензивния обмен в областта на културата и изкуството със Съветския съюз и братските социалистически страни, България все по-активно сътрудничи и със страните от капиталистическия свят. Всеобщият културен обмен и размяната на културни ценности и произведения на изкуството е една от насоките на градната външна политика на България, която нистическа партия, насочена към укрепването и разширяването на културните връзки с всички страни. Активният културен обмен, който развива нашата страна, е в пълен съответствие с положението на заключителния акт на Европейското съвещание за сигурност и сътрудничество в Хелзинки и по-специално с раздела му за обмен в културната и хуманитарната област.

Днес България поддържа културни връзки с повече от 110 западни страни. През последната година, след Хелзинки, десетки български художествени колективи и индивидуални изпълнители гостуваха с успех на Запад и предизвикаха изключителен интерес сред културната общественост. Огромен успех завоюва изложбата „Трагичното изкуство по български земи“, уредена в Париж и Лондон. По този повод един френски специалист по древните цивилизации отбеляза: „Българското изкуство и култура вече „завладяват“ Европа“.

Около 130 български художници участваха в 16 международни изложби на графика, живопис, приложно изкуство, карикатурата, плаката, керамиката, театралния плакат. Самостоятелни изложби бяха уредени на Енчо Пиронков — в ГФР, на Любомир Йорданов — в Италия, Милко Диков — в Турция, Милка Пейкова и Георги Ковачев — в Франция.

Нашата музикална култура бе представена отлично от Софийската народна опера в Испания, Гърция и Турция, от камерния оркестър „Софийски солисти“ в Белгия, Канада, САЩ, Холандия, Швейцария, Япония, от квартет „Димов“ в Испания, Франция, Англия. Във Франция гостуваха българската хорова капела „Светослав Обретенов“, вокалният състав

„Йоан Кукузел“, мъжки и дамски камерни хорове, фолклорни състави, певци. Над 50 български цигулари, пианисти, диригенти, режисьори и певци гастролираха в 25 западни страни.

Посещенията на България то кино бяха показани на организациите в Гърция, Норвегия, Швеция, Франция, Канада, Колумбия, семидевет български филми бяха представени в повече от 15 западни страни. Наши филми участваха на международни фестивали в Падуа, Тулон, Барселона, Сарагоса, Брюксел, Оберхаузен, Сан Себастиан, Сантарем.

Българската литература, „свежа“ и „самобитна“, според определенията на критиците, също предизвиква голям интерес. За една година на Запад бяха отпечатани над 40 произведения на български писатели. Българската книга бе представена на международни изложби и панаири във Франкфурт, Майн, Анкара, Брюксел, Болион. Самостоятелни изложби на книгата бяха уредени в Испания и Канада.

Запознавайки света с революционното минало и социалистическото всекидневие на нашия народ, с неговите многобройни постижения в областта на културата, нашата страна все повече утвърждава ролята на изкуството и културата като мощни фактори за съществуването на мирното съвместно съществуване на страните с различни социални системи.

Не по-малък е и броят на чуждестранните колективи и артисти, гостували у нас през последната година. Българската културна общественост има възможност да се запознае с редица интересни прояви на западните страни във всички области на изкуството.

У нас бяха представени изложбите „Японска графика“, „Английски акварели и рисунки“, „Рисунки от Кипър“. В международната изложба на реалистичната живописна извазла художници от Белгия, ГФР, Италия, Франция, САЩ, Япония, Западен Берлин; със своето високо професионално и художествено ниво световна известност завоюваха балетният конкурс във Варна, Софийските музикал

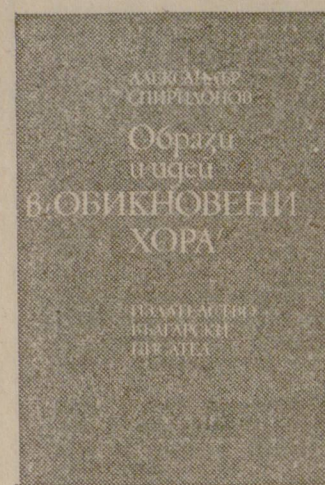
Монография за „Обикновени хора“

Авторът на първата обемна критическа монография за „Обикновени хора“ загат на своите възможности още с дебюта си („Народност, партийност, съвременност“, издателство „Български писател“, 1972 г.). Значението на втората книга на Александър Спиридонов е многостранно, но тогук се отбелязва самото следното.

Първо, тя се появява във време, когато съвременният читател именно чрез шесттомната епопея на Георги Караславов усвоява неговото значително творчество и един сериозен критически труд за „Обикновени хора“ не само ще засили интереса към книгата на живото на писателя, но ще съдейства за нейното правилно разбиране. Второ, Александър Спиридонов показва усет към по-свободно и по-интересно за читателя критическо повествование.

При създаването се невярно впечатление, че епопеята се четеше „тежко“, лекният повествователен стил на критика ще съдейства читателят да преодолее инерцията да търси по-лесно усвояването в белетристиката. Критикът е категоричен! „Ангажираното перо на Георги Караславов изисква и ангажиран читател. Той не е писател на ситите и равнодушните, на любителите на пикантерията, развлекателността и забавата. Съпротивата го е запленила така силно със своите вишки духовни полети, със силните си романтични личности, че той няма да й изневери в повествованието си, за да привлече някой скукач читател.“ (стр. 143).

И наистина, шестте романа на Караславов не се поддават на „трамвайно“ четене. Това е увлекателна с правдивостта си история на българското революционно движение от войните до победата на социалистическата революция. Третото качество на рецензираната книга е,

че Спиридонов познава от богат личен опит (не от командировки!) проблемите на българското село и може да бъде по-убедителен в оценката на едно художествено интерпретиране на миналото му.

Избирайки композицията на книгата си, авторът се е волил от интересите на по-широк читателски кръг. Спиридонов се стреми към по-нагледен и увличащ анализ чрез известно повторение на композиционния принцип на хронологическото повествование в самата епопея. Така монографията наистина става и по-достъпна, и по-интересна за четене. Но това, както ми се струва, нанася и известни „щети“ върху теоретическата съсредоточеност на труда. Редица верни теоретико-исторически обобщения, точни и пестеливи по изказ, близки до шриха, са някак „пръснати“ из монографията. В една критическа книга с монографичен характер обобщенията би следвало да бъдат разположени по-прегледно в отделни глави, раздели и т. н. С това съвсем не искам да кажа, че у Спиридонов анализът на идеите и образите в „Обикновени хора“ не е съсредоточен, още по-малко, че е асоциативен. И все пак едно подреждане, резултат на един оглед как е разположено и идейно-образното съдържание в текстовото пространство на романите, би направило читателския интерес и по-съсредоточен, и по-професионален. В настоящия си вид монографията и по-самият замисъл на автора, е един пространен преглед на многобройните и верни, мотивирани пренесени наблюдения на критика върху избраните от него два основни компонента от съдържанието на епопеята — образи и идеи.

Те са проектирани върху цялостното творчество на Георги Караславов, но не така директно обосновани и чрез поглед върху други творби, повествуващи за дългия път на нацията в нейното историческо развитие през последните десетилетия. Става въпрос за творби, които не си поставят такава огромна задача, каквато осъществява Караславов, но върно, талантливо изграждат образи и защитават идеи, отравяйки ки по-малки отрязъци от историческото време.

Но авторът се цени по това, което е направил, а не по онова, което би могъл да направи. Сигурен съм, че в други (по-пространни) изводи за монографията ще се посочат още много от нейните достойнства. Моят отзив има скромната цел да обрне вниманието на земляците на критика към неговия втрисателен успех.

Веселин ЯНКОВ

Михаил МИХАЙЛОВ

Окръжният съвет за изкуство и култура

обобщава,

че на 2 и 3 август от 8 часа в Първа политехническа гимназия ще се проведе изпит за хоноровани студенти за телевизионно студио — Велико Търново по следните специалности:

режисьори, оператори, редактори, тонрежисьори, тон оператори, директори на продукция, организатори и говорители.

Кандидатите да не са по-възрастни от 35 години, с изключение за специалността режисура.

С всички кандидати ще се проведе предварителна сръща на 27 юли от 17.30 часа в залата на Окръжния народен съвет.

Справки на телефон 2-82-91 и 2-80-36.

ФИЗКУЛТУРА, СПОРТ, ТУРИЗЪМ

КЪПАНЕТО КРИЕ ОПАСНОСТИ!

Лятото е в разгара си. Настъпването към крайречните плажове, язовирите, басейните, предявява големи изисквания за осигуряване на безопасно ползване на откритите водни площи. За съжаление, въпреки задълженията на ДКМС, БСФС, отделите „Народна просвета“ при съветите, БПС, Отчествения фронт, БЧК и комисиите по водно спасяване за разгръщане на широка профилактична дейност по водно спасяване, особено сред учащите се, тревожно е положението на много места. Конкретните задачи в заповед № 390 от февруари тази година на Окръжния народен съвет не са изпълнени. Има общински народни съвети, които още не са сформирали комисион по водно спасяване, а срокът беше 1 април... Не изпълниха докрай задълженията си и ръководствата на редица учебни заведения — не бяха запознати децата и родителите им с опасностите при къпане, не беше направено необходимото, за да се включат повече участници в първенствата по водно спасяване, в курсовете „Млад спасител“ и пр.

Въпреки предвидения в заповедта на ОНС срок 1 май, басейните в Лясковец, Елена и Сухиндол не бяха готови своевременно да посрещнат първите посетители. Закъснение имаше и в Свищов за плавния комплекс, а в окръжния град не беше започнал ремонтът на басейна при мекомбинат „Родопи“.

А когато липсват обезопасени басейни, желещите да се къпят (а те никак не са малко!) се насочват към не-

проучени опасни места, да лече от погледа на служебни лица, а дори и на случайни минувачи... И анализът на нещастните случаи показва, че най-много жертви се дават при безконтролното къпане в реките, каналите, микроязовирите. По данни на Централната комисион по водно спасяване още до юли в страната се бяха удавили десет деца, нещастен случай бе отбелязан и в нашия окръг с 14-годишно момче от Д. Липница.

Нещастните случаи са остър сигнал за ефективни мерки против удавянията. И този сигнал е насочен не само към специализираните органи и служби, а към цялата общественост.

Наложително е да се приветват в пълен порядък басейните, да се осигурят подготвени спасители. Народните съвети трябва да обявяват местата, които са разрешени за къпане на открито. Изискванията спрямо родителите за засилени и конкретни контроли са изключително високи. Нужно е да не стихва широката профилактична дейност по безопасното ползване на водните площи.

Всеки служител, зает във водноспасителните групи, всеки учител, родител и гражданин трябва да вижда своето място в тази предпазна работа, да чувствава отговорност за живота на тия, които се къпят.

Внимание! Да не забравяме — къпането крие опасности!

Христо КУЗМАНОВ

заместник-окръжен прокурор, член на Окръжната комисион по водно спасяване

Пред новия футболен сезон

„ЕТЪР“ С АМБИЦИИ ЗА РЕВАНШ

Сякаш още не беше напълно изживян „шокът“ от тази нередостна за „виолетовите“ футболна пролет, когато свирката на старши треньора мс Петър Алексиев постави началото на първото тренировъчно занятие от учебно-тренировъчния цикъл за сезона 1976-1977 година. И още в следващите дни — в началото на юли, великотърновчаните пристигнаха в своята общинска лятна резиденция в подножието на Еленския балкан. И отново всичко тръгна „в ритъм“. Заредиха се напрегнатите часове на възврата новият след пълния отид, на първото съприкосновение с топката, на упражнението за обща физическа подготовка. Вестите от лагера на „Етър“ бяха оскъдни, хилядите им почитатели жадуваха да ги видят отново на великотърновски терен.

Първото появяване на етърци на стадион „Ивайло“ бе срещу „Н. Лъсков“ (Ямбол), също бивш член на „А“ РГФ. То бе ознаменувано не едва ли не със сензационен резултат — 6:0 за домакините. После дойде ред на „Ботев“ (Ихтиман) — нов член на Южната „Б“ РГФ, срещу който състав бе удържан нова убедителна победа — 4:0. С интересни изпълнения бе наситена играта на „Етър“ и в последващите контролни мач с друг нов член на „Б“ РГФ — „Згорев“ (Нова Загора) — 2:0.

Отборът продължи подготовката вече в домашна обстановка и всяка вечер на стадион „Ивайло“ идваха и стотици негови най-верни почитатели. Естествено, всичко се въртеше около най-шекоотливите въпроси — кои ще бъдат новите попълнения, къде са играли по-рано, какви са възможностите им, на кого на местото ще играят и пр. Изказваха се и многобройни предположения, обсъждаха се „варианти“.

— Все още не могат да се назоват имената на новите състезатели в отбора — подчерта председателят на

дружеството Йордан Пенчев. — Нашите привърженици от лично знаят, че гръбнакът на отбора по футбол (а и на редица още представителни наши отбори) са студенти те от ВТУ „Кирил и Методий“. А все още изпитните резултати не са известни. Не е ясно кой ще получи и раз решение от старото си дружество. На най-нетърпеливите ще напомним — срокът за картотекиране в БФФ е идващият понеделник, 2 август, а това означава, че до края на тази седмица „проявява не“ относно попълненията ще има...

За треньор на отбора е привлечен и досегашният старши треньор на „А. Кънчев“ (Трявна) и бивш състезател и треньор на „Етър“ Петър Харалампиев. Амбицията на треньорския дует е до 7 август, когато е първият мач от новото първенство — със „Спартак“ (Пл), футболният на „Етър“ да бъдат в бойна готовност за голямото изпитание.

В събота „Етър“ замина на деветдневно турне в Полша по покана на „Сточневец“ (Гданск), където ще играе там три приятелски мача. Отборът ще се завърне на 1 август.

Александър ТОШЕВ

Наши щангисти в Сирия

В неделя замина за Сирия представителният мъжки отбор по вдигане на тежести на дружество „Етър“, който ще гостува на националния отбор на тази страна.

Групата от 15 души се воли от Иван Генджов, председател на градския народен съвет. Предвижда се нашите състезатели да останат в Сирия десет дни и да имат срещи с най-добрите тежкоатлети.

(Соб. инф.)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: 5000 Велико Търново ул. „Васил Левски“ 9. Телефон: главен редактор — 2 04 58 зам. главен редактор — 2 05 76 секретарят — „Хумор и сатира“ — 2 17 17 отдел „Паричен живот“ и „Писма до редакцията“ — 2 41 50 „Пролог“ — 2 38 31 „Кугура и изкуство“ — 2 03 08 счетоводство — 2 40 14 нач. целария — 2 04 59 коректори и журналисти — 2 26 79 Телекс 066570 Сметка в ДСК — В Търново 185 5570 ИНДЕКС 21301